

mert készítmények
szülése ellen
Parisban.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Legjobb óvszer a haj
szülése és kihullása el
ellen. A beteg hajat új életre
hozhatja. Ajánlható azoknak,
akiknek Egy üveg ára 1 frt.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre . . . . . 10 frt — kr.
Fél évre . . . . . 5 — —
Negyed évre . . . . . 2, 50 —
Egyes szám 5 kr.
A lap szellemi részét illető minden közlemény főcípez. Veszélyes fölény, a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethető helyben:
TELEGDI K. LAJOS és IG. OSÁTHY KÁROLY könyvkereskedésben és a kiadóhivatalban KUTASI IMRE könyvnyomdájában a postahivatalok utján.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASZATI HIRLAP.
A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Négy határozott példány 5 kr.
Nagyobb terjedelmű és hosszabb
hirdetések alkalmával a leg-
olcsóbb árértékű példányok fel-
bőlyegül minden kilométer be-
járásért 30 kr.
„Nyitlér”-ben megjelenő közle-
mény minden példány 20 kr.
Hirdetéseket felvételre a kiadó-
hivatalban, KUTASI I. könyv-
nyomdájában valamint ZICHÉ-
RMAN H. könyv. irodájában is.
Név nélkül vagy bérmentesen
beküldött kéziratok nem vétel-
nek figyelembe.
Kéziratokat vissza nem ad-
tatnak.

Zavar a szerbek közt.

Debreczen, márc. 8.
Miletics, a híres szerb bujtogató ott fekszik halálos ágyán, a szerb álmok pedig nem hogy valószínűsítik, hanem oszlatkoznak.

A vezér még él. S íme a szennvedé-
lyesség annyira erőt vett a pártoktól, hogy a harcz a legelkeseredettebb alakban tört ki közöttük. Politikai párt és elvharczok ezek, a miknek következményei beláthat-
lanok.

Vannak a kik a kérdés természetére sincsenek egy véleményben. Egyik rész, a klerikaliskok — egyházi kérdésnek szeretnék ezt feltüntetni. A másik rész, az omlad-
nisták — nemzetiségi ügygyé akarják ezt avatni. A klerikaliskok sokkal okosabb em-
berek, mint, hogy a haza határain kívül keresnének működésük alapjául támpontot, de az omladnisták a törvény keretén kívül akarják valóítani ábrándjaikat.

Nevezetes aztán a dologban, hogy mind a két fél Tisza Kálmánhoz fordul, abból a czélból, hogy igazságot szolgáltatson s az uralomra jutást egyiknek vagy másikkak adja.

Angyelic metropolita áll a klerikaliskok élén, s ezek emlékiratban adták elő óhajaikat a kormányelnöknek, s abban a szerb egyházjog újja alakítását keresik és a zavart azzal vélik eloszlatathatónak, ha az egyházi tekintélyt helyre állítják, továbbá jelzik, hogy a mostani kongresszusi szerve-
zet hibás és jogtalan, a mit tagadni nem is lehet.

Erre felkerekedett az ellenpárt is, fel-
iratot intézett a kormányelnökhöz, és kö-
vetelik, hogy a kongresszus összehívás-
sék, még pedig husvét utánra, s ez alkossa
meg a szerb egyházi szervezetet.
Ugye a harcz nem maradt csupán az
emlék és feliratok határai közt. Átment az
a szerb lapok terére is, innen nyerhetünk
aztán némi felvilágosítást arra nézve, hogy
micsoda indokok működnek közre a pártok
ily éles tevékenységénél.

A Szerbszki Narod hazugságnak nyil-
vánítja az Angyelic emlékiratát, s azt a
tiz képviselőt, a kik közt a magyar ér-
zelmeiről méltán elismerőleg híres Mukics
Ernő is ott volt, forradalmárnak nevezi és
nem tartja őket becsületeseknek s egyhá-
zukhoz híveknék, s mindezt a szennvedé-
lyesség oly ingerült hangján mondja el, a
mi már átcsap a hazafiatlanság körébe.

Ellenben a »Zasztava«, Miletics lapja,
csodálatos módon, a legelismertebben nyi-

latkozik a kormányelnöknél tett látogatás-
ról s Tisza Kálmán választáduvölzi, mert
a kormányelnök rendes szokásához hiven a
frázisok istenéhez folyamodott s a létező
törvények, s z a b a d a l m a k és törté-
nelmi fejlődés nagy eszméit hirdette elő-
tök, a miket pedig sajnósan tudvalevőleg,
Tisza Kálmán még saját hitfelekezetével, a
kálvinistákkal szemben sem tartott tiszte-
letben.

Igen, de ezek, a kiknek ily megnyugtató
választ adott a kormányelnök, nem
akarnak mást, mint hogy vessen a semmi-
ségbe az Angyelic emlékiratát, s aztán
csappják el a hivatalból Angyelic metro-
politát, helyébe pedig tegyék azt az emb-
ert, a kit Miletics pártja akar.

Nekünk egyházi tekintetben a szer-
bek dolgaiban nincs semmi beavatkozási jo-
gunk. Csinálják a maguk ügyét ezen a té-
ren úgy, mint a hogy nekik tetszik. De
igenis van nemzetiségi szempontból bele-
szólásunk.

Tiltakozunk kell az ellen, hogy a
magyar állameszme ellen bármi féle czég
alatt titkos üzemeket folytassanak.

Mi tiszteletben tartjuk a szerb egyház
önkormányzati jogát is, mert a míg az ál-
lam uralkodó vallást tart fenn, addig min-
den vallásfelekezetnek joga van az állam
ellen védeni magát, s annak belügyeibe
meggátolni a beavatkozást.

De nemzetiségi szempontból őrt ál-
lunk folyvást a magyar állameszme mellett.
Azt nem engedhetjük, hogy a haza érdeke
ellen bárki is dolgozhassék itt bent a nem-
zeti egység köpönyege alatt.

Megvárjuk a kormánytól, hogy nem
kortes czélból fog gondolkozni ebben az
ügyben, hanem a hazafias érzület magasz-
tos népzótára emelkedve, kellőleg fogja
megoldani ezt a kérdést, a melynek sze-
rencés eldöntése a szerb nemzetiség kibé-
külését biztosan vonhatja maga után.

Tisza Kálmánnak ugy sincs egyéb jó
tette hosszú kormányzása alatt, mint hogy
a nemzetiségeket velünk, a függetlenségi
ellenzékkel karöltve féken tartotta. Itt az
idő, hogy csinálja meg a — huszárvagást.
Halászhat most a zavarosban.

A csángók hazatelepítésére az ország
minden részében folynak a gyűjtések; az
egy-egy községeken a néptanítók, felkészek
kezdték meg a mozgalmat és körözötték az
iveket, másból ismét a közép osztály buzgó-
kodik dicsegetes kintartással, míg a nagy urak
teljesen tartózkodnak az adakozástól, a mi
mindenfél nagy elkeseredést szül. Bizton
hiszszük azonban, hogy a főurak és a banká-

rok nélkül is összegyűlt a legrövidebb idő alatt
a szükségelt összeg.

A brassómezei románok e hó 2-án
népes, mintegy 800 választó által látogatott
gyűlést tartottak, mely a következő rezolu-
cióban állapodott meg: „A közepotanoidi tör-
vényjavaslat, melynek reánk való feloktrozá-
sával fenyegetettünk, nemcsak a mi poliglott
államunk fennálló viszonyaival ellenkezik, ha-
nem, nem vevén számításba a hazai felekeze-
tek történeti viszonyait, lábbal tapossa auton-
miájukat, s állami törvények által biztosított
jogaikat, melyen sérti ezen állam lakóinak jog-
éretét szintgy, mint a polgarisodás s a sza-
badság legszentebb jogait; továbbá az által,
hogy a tan-és kulturérdek helyére idegen
érdekeket, nevezetesen a magyarosítást hely-
yezi, nemcsak a közművelődést nem mozdítja
elő, hanem folyvást ébren tartja a nem ma-
gyaá nemzetiségek aggodalmait, ezáltal zavarja
az ugyanazon állam polgárai közötti jó egyetér-
tést s veszélyeztetí ekként az államnak leg-
fontosabb érdekeit s alássa jólétét. E négy
választókerület polgárai, felismerván eme fe-
nyegető veszélyeket, tiltakoznak a merénylet
ellen, melyet a törvényjavaslatlall terveznek.”

Thaly Kálmán beszéde.

(A képviselőház márc. 6-iki ülésében, a középiskolai
törvényjavaslat tárgykában)
(Vége.)

Trefort Agoston vallás- és köz-
oktatásügyi miniszter: Nagyon jó étel ez.

Thaly Kálmán: A miniszter ur
azt mondta akkor, mit most mond, hogy na-
gyon jó étel és ezzel akarja jól lakatni a t.
házat és az ifjúságot Erre valaki azt mondta,
hogy hát nagyon jó étel, hanem aulfag is kell
hozzá. Hát ne busuljon a megjegyzést tevő,
majd gondoskodik a miniszterelnök becsi sze-
letekről aulfagnak. (Derültség a szélsőbaloldalon.)
Ez annyival inkább kitelik tőle t. képviselő-
társam, mert mióta 1878-ban a debreczeni
kolbász olyan nagyon megfeküdt a gyomrát,
azóta csak becsi szeletekkel traktálja a ma-
gyar törvényhozást. (Nyugtalanság jobbfelől.)
No hát ezt csak trefaközben mondtam.
(Közbeszólások jobbfelől: Akadémiai stílus!)
Igenis, búsze vagyok rá, mert magam sze-
retem szorgalmam által ezen czimet, nem
szegyenlem, hanem hát Hegedüs meg Dárday
képviseelő urak, kik közbekialtottak, az aka-
demiai tagságfele bűnömöt vetettek szememre.
(Zaj jobbfelől.) Ott van egy másik akadémikus
tagtársam, György Endre. (Közbeszólás jobbfelől:
Szépen beszélt!) Tegnap ő arról beszélt,
a miért engem az akademia tagjává választot-
tak; ő vette akjaira a nagy Rákóczy nevet,
tehát talán nekem is van anyyi jogom, mint
neki, Rákóczyról szólni!

Azt mondotta György Endre képviselő-
társam, hogy azon körülbelül 2 millió kálvi-
nista — ebben igaza volt, nyilt könyv a tör-
ténelem, mindig a magyar hazáért, magyar
államért, a szabadságért küzdött és vértett
és hogy azon zászlókor, melyeket Rákóczy
lobogtatott, a „pro deo” mellett mindig ott
állott: „pro libertate et pro patria” is. Epen
azért, mert ott állott, nem felek én attól,

hogy valaha ezen fogalmak a protestans egy-
háztól elválasztassanak.

Hanem különösen jön ki az, t. ház, mi-
kor hatás kedveért a Rákóczy zászlókat azon
padokról kezdik lobogtatni; mert jussom eszébe
t. képviselőtársamnak, hogy azon pro libertate
et patria feliratu zászlók Bécs ellen voltak
felemelve, azon Bécs ellen, melynek önkö
hódoló meghunyászkodó szolgái. (Helyeslés a
szélsőbalon. Zajos ellemundások jobbfelől.)

A rodostói, stambuli sírokat, kár szent-
ségtelen kezekkel érinteni. Ama nagy halottak
elvéker! küzdöttek, ók az elvnek nagy bajno-
kai, kik az ország jogaiól le nem alkudtak
semmit. Biztosíthatom önt, t. képviselőtársam
Hegedüs ur, hogy az ön nagy mestere Tisza
Kálmán, nem fog soha Rodostóban meghalni.
(Zajos helyeslés a szélsőbal felől. Derültség
jobboldalon. Felkiáltások: Ne is engedje az ég!)

A mi pedig a pro patriá illeti, mi is
lelkeshűlk azért, ama régi értelemben, mely-
ben azon szó, ama régi zászlókon lobogott.
(Közbeszólás jobbfelől: Mi is!) Igen, de önkö
más ért. lemben. Megmondotta Jókai Bécsben
ama híres toasztban, hogy van neki egy szé-
lesebb hazája. Önköknek az a patriájuk. (He-
lyeslés a szélsőbaloldalon; zaj jobbfelől.)

Rákóczyról levén szó, nem én hoztam
elő, magamtól nem tettem volna, hanem ha
már t. képviselőtársam előhozta, elmondom ez
ügyre vonatkozólag nézetemet. Midőn ő Pa-
risban, határai, a Ponzbon hercegek között
élt volna, megkérdezték őt, látván, minő buzgó
katholikus, hogyan van az testvér, mondkák,
hogy a ki annyira vallásos vagy, hogy még a
kath. egyháznak ceremoniat is megtartod, oly
hévell küzdesz a magyar protestans egyház
szabadságáért? Ama nagy ember azt felelte
rá: Nem ismerlek a viszonyt. Én katholikus-
nak születtem, ama hitben neveltettem, buzgó
híve vagyok Oseim reformátusok voltak s
egyik ősom György fejedelem volt az, a ki a
linzi bekekötést létre hozta s ama bekeko-
mányt becikkelyeztette hazánk törvényei közé.
Magyarország a megsértett, felforgatott tör-
vényekért, alkotmányért fogván fegyvert, ne-
kem törvény és törvény közt válogatni nem
volt sem kedvem, sem jogom, és azért igenis
harcoltam a protestansok szabadságáért. Ez
már fel fogás!

Ugyan ő azt is irásban hagyta, hogy
katonáinak 9—10-ed része kálvinistákból ál-
lott. Ez a kilencz-tized részben kálvinista
magyar hadsereg döntötte meg a Kolonics re-
gimét 8 év alatti harcokkal; ezen eredmény
nélkül bizony nem volna ma Magyarország,
mert Kolonics némette, nyomorulttá és katha-
likussá tette volna ezen országot. A szathmári
bekekötést ez a kilencz-tizedrés kálvinista
hadsereg vitta ki, és ugyan mivel halálják
önök meg, hogy mi általában, mint magyarok,
még léteztünk? Ilyen törvényjavaslatlall, —
hogy összes cardivalis jogainkat el akarják
venni.

Hallottuk már az argumentumot, hogy
mivel szász barátaink, nem akarom szépieni
a dolgot, sőt magam is kárhözhatom, kifelé
való tendenciájukat, mivel ezen barátaink ki-
felé gravitálnak, azokat megfékezni szükséges,
azért bele kell nyulni a kormánynak a rend-

Szegény Hogyan Kalap! Az izzadság csak
egy gyöngyödött a homlokán. De menni kel-
lett, mert vitték. Vitték tovább. Egészen az
— Oroszlánig. Már ott fel volt terítve három
emberre.
— Tessék. Nem akarjuk vacsora nélkül
beszállítani. Meg magunk is éhesek vagyunk.
— Köszönöm. Hanem engem vár a fe-
leségem.
— Ne rezonérozson az ur. Mondtuk már,
hogy a kis menyecskét nem látja egy hamar.
Hosszu Kalap egyet sohajtott s teljes el-
keseredéssel fogott hozzá a nyulpecsenyéhez.
Evet, mint Falstaff Jankó s ivott, mint a
spongya. Minek igen természetes követke-
ménye lett, hogy megelt. S minél jobban telt,
annál jobban melegegett a füle.
— Kedves uraim, önkö igen derék em-
berek, legalább mondják meg, ki jelentett fel?
— Jaj, mi azt nem tudhatjuk. Hanem
sohase busuljon. Bagatelle az egész. Kap egy
pár hónapot, azaz quitt.
— Köszönöm alásan? Mikor az ember
két hetes házas.
— Két hetes házas. És még nem ma-
radt kinn?
— Hogy gondolnak olyat, uraim? Egyedül
hagyni a feleségem!
— Talán sört sem iszik délelőtt?
— Soha!
— El jár-e a kávéházba?
— Szeretnék, de a kis feleségem nem
enged. Megerzi a ruhámon a füst szagot.
— Szerencsétlen ember! Hiszen ő meg
van ölve. Önből olyan papucsos lesz, mint

A »DEBRECZEN« TÁRCZÁJA.

Jó fogás.

Rendőri és igazi történet.
Irta: Suhogó.

Szegeden történt, a rekonstruált Szeged-
den. Megtörtént még az őszszel, de minthogy
nekem csak a napokban hozta Fama ténsasz-
szony, az őszszel nem foghattam pennahegyre.
— Elég az hozzá, hogy a történet igaz. Jót
állok érte

Szép novemberi idő volt, tehát hasonli
tott egy szép asszonyhoz, a kinek unokája
van. A levegő tele volt — nem balzsamillattal,
hanem kóporral, mert hát Szegeden most a
kópor a levegő illata. Két városi rendőrbiztos
(ilyenek is vannak a levegőben) sétált. Mit is
csinálnának a rendőrbiztosok, ha nem — sé-
tálnának? De minthogy a levegő tele volt kó-
porral, a pornál pedig sokkal jobb a bor, be-
tértek Gajdaerizhoz, hol pompás halpaprikás
készül s pompás bor van készen.

Két rendőrbiztosunk hamar megértette
egymást. Iszogatáltak és diskuráltak. A pár-
beszéd tárgyát azon világrendítő esemény ké-
pezte, hogy na végre a pénzügyigazgatóság is
visszatelepített Szegedre, tehát már min-
den hivatal visszatért, — melyet az árviz ki-
szorított. — Két rendőrbiztosunk ezt igen he-
lyesnek találta, legfelébb azt kárhözatták,
hogy a város nem adott a visszatelepítés tel-
jességének ünnepegyére valami fain banquet-

tet. potya pezsgővel. — Ez nem illik, ez ellen
tüntetni kell. — Menten el is határozzák,
hogy mihelyst megcsipnek egy pénzügyigaz-
gatósági tisztviselőt, legyen az tanácsos, vagy
irodasegédiszt, azt agyontraktálják, hadd lássa
az ebadta fincaza, hogy milyen galant a
»szögdi embör.«

A határozat meg lévén, elindultak —
kémiszemlére.
És ímé, alig teszik ki lábukat az ajtón,
szembe jön velük egy nyurga uriember, a sze-
méu hatalmas pápaszem, az agyarán virginia,
s a fejében valami gözmalom kemény, gondol-
lom figaró! Egyik biztosunk oldalba löki a
másikat. Ez az. Másik biztosunk visszalöki. —
Már hogynye volna az, mikor hosszú kalapja
van! Azzal elibe állanak.

— Megálljon az ur.
— Mi tetszik?
— Ugy-e az ur hivatalnok?
— Az vagyok.
— Most költözött be Kikidáról?
— Tán ördögök van, hogy így kitalálják?
— Semmi ördögök. Tessék velünk jönni.
— De kérem . . .
— Semmi kérem, fel van az ur jelentve.
— En, uraim?
— Kriminális!

Szegény hosszú kalap, majd hanyatt
vágta magát ijedtében. Hiszen ő a légynek
sem vétett. Lopni sem lopott eddig mást, csak
a napot a hivatalban. Arra pedig nincs s a
büntető kódexben. — De hát hiába szabadko-
zott. — Pedig bizony sietős utja volt. Epen
kéthetes házas volt, s a felesége várta. —

Nem ért semmit. A hatalom emberei fölün-
csipték, s bevezették a Profétába.

— Édes uraim, hát mit csinálnak itt?
— Sört iszunk.
— De hiszen . . .
— Ne beszéljen az ur. Nem elég, hogy
egész délután utánna lestünk, még a szomju-
kat se oltuk el? Talán nagyon siet be felé?
— Dehogy sietek, uraim. Sőt ellenke-
zőleg. — No hát igyek.

Mit volt mit tenni. Hosszan Fülöp felhaj-
tott egy pohár sört. Hajdan szerette ő a sört
nagyon. Jól is eredt mindég. De most! Mikor
az embert otthon egy tizenégy napos meny-
ecske, egy kék szemű, szöke angyal várja
forró ajakkal, ölelő karokkal. Hányszor kiné-
zett már az ablakon! Bizonyosan az utcaajtó-
ban is volt! Mikor még mindég pontosan ha-
zament 6 órakor Milyen rosszul esik az neki!
Talán sir is, talán nagyon haragszik! Hosszu
Kalap egész elkeseredéssel hajtott fel egymás
után hat pohár sört s csak a hatodiknál jött
meg a bátorsága megkérdeni:

— Iszunk-e még?
— Menjünk.
— De hát uraim, mit vétettem?
— Azt mi nem tudjuk. Talán valami ösz-
szeesküvésbe keveredt?
— Igaz, hogy 14 nap előtt összeesküd-
tem a feleségemmel. No ad is az most nekem
jó leccét. Szegényke, vajon mit csinál? Talán
irhaték neki?
— Ugy mit gondol? A fejjükkel állottunk
jót önrét. Ha irni, vagy menekülni merészel,
istenutca leljük. Menjünk.

do ház.

s-utcza 1962. szá-
n és szilárdan fel-
Debreczenből való
lés miatt, 8% tisz-
emnek megfelelő
gvehető.
zhetni a háztulaj-
niklós-utca 1962.

őri felügyelettel az iskolai ügyekbe. Hát kérdem: az a 180 ezer (Egy hang: Százharmincz-öttez!) Legyen kevesebb, annál jobb az én malmomra. Hát mert a maroknyi szász nemzetiségnek nincs ragaszkodása a magyar államhoz, azért büntessünk két millió kalvinistát, a kik az állam ellen sohasem vétettek. Azért, mert tolvajok vannak, fogassanak el a becületes emberek is. (Derűtség.) Nem értem e szót a szászokra, csak mint példabeszédet idézem.

A t. miniszter ur után itt Kovács Albert képviselő ur szólott; furcsa eljárást követett, mindnyájunkat meglepett, nagyon feliratkozott a törvényjavaslat ellen, azután beszélt a törvényjavaslat mellett. Olyatén bevezetést tett beszédében, hogy én azt hittem, hogy csak mégis a javaslat ellen fog szólni, de elcsúrt-csavart logikájával oda lyukadt ki, hogy a törvényjavaslatot elfogadják. Azt mondja, hogy neki kell ismerni a viszonyokat, mert ő theologiai tanár. Kérdehetné tőle az egyház: „Et tu mi fili Brutus?” Csak hogy a képviselő ur beszéde nem Brutus töre volt, csak kis szunyogcsipés. Azután hangsúlyozta, hogy ő az egyházjog tanára. Megengedem, nem vonom kétségbe, gratulálók tanítványainak, hanem az bizonyos, hogy az alkotmányjognak ugyan nem tanára, mert annak még alpháját sem ismeri. Itt polemizált t. i. nem a miniszter ellen, hanem mindig a miniszterium egyik osztálya ellen. A képviselőház osztályokat nem ismer, hanem ismeri a minisztert, nekünk közünk, dolgunk csak vele lehet, nem pedig az ő egyes osztályaival. Ez az alkotmánytan alphája. (Tetszés a szélsőbaloldalon.)

No hát t. ház, én nekem eszembe jut a régi Entwurfé patens idejéből — nem tehetek róla — bocsánat a benyomásért, én önkénytelenül Szoboszlayra és Báthorira gondolok. Talán akkora ember nem fog válni a képviselő urból, mint Szoboszlay. Lehet, hogy akkora lesz, mint Báthory; no ez gusztsz dolga. (Derűtség a szélsőbaloldalon.) En rém azt a benyomást tette a tegnapi beszéd, hogy a kezdeményezés megtörtént; lehet, hogy válik belőle valami.

Nagy önértelmet hivatkozott a képviselő ur tanulmányaira, munkáira, kiadványaira épen a prot. autonomia és jogtörténet terén. Hát én megvallom, legilletékesebb és tekintetben az akademia meg a történelmi társulat, de ott még ezen munkákról, sem azok szerzőjéről tudomást sem vettem eddigéig, bizonyára az ő hibájuk. (Derűtség a szélsőbaloldalon.)

A linczi békeokmányt is előhozta többek közt. En kéthelm, hogy valaha eredeti, hiteles szövegben láthatva volna. En láttam, szolgálhatok utasítással, ha tovább tanulmányozni akarja; mert arra szükségem az eredetit látni.

Kovács Albert: A bécsit is tettszett látni?

Thaly Kálmán: A linczit láttam, az pontosabb, mert nincs már benne a híres clausula: „exceptis iuribus dominorum territorium.”

A t. képviselő ur beszédével, már nem tudom, Szoboszlay vagy Báthory emléke iránt viselkedik-e nagyobb pietással, mondom, magával a beszédével önkénytelenül is a hath. főpapságnak tett szolgálatot és ez a sajtónak bizonyos részében észre is vehető. És itt térek rá arra, a mit onnan felül kiáltottak, hogy honnan van-e törvényjavaslat. (Halljuk!)

Megmondom őszintén: a katolikus főpapság álcázott támadása ez ellenünk, semmi más. (Ugy van! a szélső baloldalon. Nagy derűtség és ellenmondások jobbfelől.) A főpapat gondtalan, nem általánosságban a papokat.

Göndöcs Benedek: Azok sem szeretik.

Thaly Kálmán: Göndöcs t. képviselőtársam még nem püspök, meg lehet, hogy lesz és azért van a javaslat mellett. Azért nem számítottam a főpapsághoz; az odatarthatóknak visszavonom a szavaimat, de reméllem, hogy rövid idő múlva oda fog tartozni. (Derűtség.) Tehát mondom, rém azt a benyomást tette a tegnapi beszéd, hogy a kezdeményezés megtörtént; lehet, hogy válik belőle valami.

mást tette az egész (Halljuk!) Bizonyos megelőző konferencia a főpapat részéről. Titkos sugdosások a miniszterelnök ural össze-vissza. Lehet, hogy tévedek, nem vagyok csalhatatlan mint az önké papja. (Derűtség a szélső baloldalon. Mozgás a jobboldalon.) Rám mondom, ez a törvényjavaslat azt a benyomást teszi, a mit a biblia mond, hogy a szó, a hang az a Jákóbé, de a kéz az Ézsau keze. (Derűtség a szélső baloldalon.) Es mivel így vagyok meggyőződve, és mivel tökéletesen beszikkelyeztem békekötéssel meghatározott sarkelveit, jogait támadják meg ez a törvényjavaslat egyházainak, nem szükség, talán kijelentem, minő csequeentiát vonok ki belőle, azt t. i. hogy per absolutum el nem fogadhatom. Nem fogadhatom el pedig annyival kevésbé, mert a már általam imént jelzett észrevétel valósága felől annyival kevésbé van okom kétséget táplálni; mert épen a t. miniszter ur volt az, a ki a belügyminiszter ural egyetértve, csak legközelebb nekünk protestánsoknak rendeletileg egy katolikus szent megünnepelését akarta decretálni. Ez tény, hiába jegyez a miniszterelnök ur. Annak idején szóba is hozták a dolgot, akárhogyan, de megtörtént. Azóta is ezt a gyanus dolgot mindig figyelemmel kísértem, és ezen következmények nagyon is logicialag állhatnak be.

En t. ház nagyon sajnálom, hogy felekezeti térére is át kellett vinnem a vitát. (Halljuk!) A t. miniszter ur fujta meg először a felekezetek trombitáját. (Ugy van! a szélső baloldalon.) En csak utána folytatom, mert semmi okom szegyelni, hogy ily felekezetek tartozom, melynek hazafiságát nem vonta és nem is vonhatja kétségbe senki, és semmi okom szegyelni, hogy ohajtom azon felekezetnek, mindkét protestáns felekezetnek törvényeikbe iktatott jogait csorbitatlanul átvenni az utókorra, a mint azokat ránk sokkal nehezebb idők daczára, mint a mostaniak, nagy apáink apáink csorbitatlanul áthozták.

Nem fogadom el a törvényjavaslatot. (Hosszas élénk helyeslés a szélsőbaloldalon.)

A hazatelepítés ügye.

A Bukovinából haza kívánkozó testvéreink segélyezése tárgyában alakult bizottság Somssich Pál elnöklété alatt ülést tartott. Elnök az ülést megnyitván, bejelenté, hogy a mult gyűlés az elnökséget bizta meg a hirlapoknál begyűlt pénzek átvételével. Ő azonban inkább ohajtán, ha ezek átvétele s tökéltése mig azok értékesíthetőek lesznek, egy bizottságra bízának. Egyszersmind hangsúlyozta, hogy ezen egylet, csak mint segélyző társulat alakult, mely a begyűlt pénzekből forgó tőkét alkotva, a hazavándorlást segélyezési által könnyíteni akarja; de a telepités nagy és oly sok nehézséggel jár munkájára, legalább a maga részéről, vállalkozni nem akar, mert ez a kormány feladata és kötelessége, ezért a bizottság a felelősséget el nem vállalhatja.

Verhovay Gyula legelőbb is az iránt intéz kérdést, mit tett az a bizottság, melyet az első értekezlet javaslattal végett kiküldött? Ő úgy tudja, hogy eddig semmit. Az albizottság tanácskozásaira hol három, hol négy ember jelent meg, működésöknek semmi látatja, semmi eredménye. Ha Nagy György, ki megérdemli a közelismerést, habozás nélkül nem ragadja meg a kezdeményezést, a bizott ág talán nem is hallatott volna magáról. Már pedig az ügynek oly osztalan felkarolása mellett, ily szervezetenül nem lehet munkához látni. Hiába jő össze a 20,000 frt, ezzel be lehet hozni a munkás-kezeket, de a telepités sok feladatot, gondot, és minden körülmények közt rendszerbe öntött tervet követel. A bejövőknek a településhez hajlék, elemi szer, gazdasági eszközök, vetőmag szükséges. Mindez a településnek rendszeres terv alakjában való kidolgozását követeli. Itt az ideje, hogy a szervezés megtörténjen.

Jókai Mór nem hiszi a kormány közreműködése nélkül keresztül vihetőnek, hogy ne csak bejőjenek testvéreink Bukovinából s

nek a kezdetére. Egyszerre kijózanodott. Remegő hangon kérde: — Hová megyünk? — Hazafelé. — Hát nem vagyok fogoly? Két biztosunk egymásra nézett, s jóízűen kacagott.

— Dehogyan vagy, pajtás. Hiszen az egész csak tréfa volt. Felfogadtuk, hogy az első pénzügyigazgatóság tisztviselőnek, kivel találkoztunk, lakomat csapunk. Hadd emlegesse meg a visszatérítést.

Hosszu kalapunk nagyot nézett. — Szép, szép. De hiszem én nem vagyok pénzügyi tisztviselő! Két biztosunk nagyot ugrott. — Hát mi az ur? — En Villany Pista, táviró tiszt vagyok. Két biztosunk felordított. — Ezer villám és kartács, hát akkor minek mondta, hogy most költözött be N.-Kikindaról. — Mert most költöztem be, novemberig ott voltam alkalmazva. Két biztosunk eleinte káromkodott, aztán morgott, a „jó fogást” nem beszélék el senkinek.

Nem is beszéltek volna, de másnap tanubizonyoságot kellett tenni szegény Villam Pista mellett, kitől a felesége el nem akart válni, a miért kimaradt. Így derült ki az egész. Magam is így hallottam. Persze felfogadtam, hogy nem adom tovább. — Nem is teszem!

Moldvából, de itthon jólétben el is helyezhetők legyenek. Az eddigi csendes működés mellett óhajt maradni, s ha az első ezer csángó megelepedhetik, azután kívánna nagyobb körre kiterjeszteni a társulati működést.

Schlauch Lőrinc püspök szerint a kérdésnek két oldala van: társadalmi és politikai. Ő is társadalmi uton kívánna a kérdést megoldani s azért a társulattá alakulás eszméjét pártolja. Ha egyszer a társulattá tömörülés sikerült, a kormánnyal könnyen összeköttetésbe léphet a társulat. Felvilágosításképen előadja, hogy külföldön első fajokonaink három részből állanak. Egy részük Bukovinában 5 községben lakik, ezek nem csángók, hanem székelyek. Laknak pedig Andrásfalván, Hadikfalván, Istensegisen, fogadj istenben és Józseffalván. Egy más rész Oláhországban lakik, kik részint ott telepedtek meg, részint munkára vándoroltak ki. Ezek sem csángók. Ezek segélyezésére a szent Lászlótársulat évenként nagyobb összegeket fordít. A harmadik rész Moldvában lakik s ezek az igazi csángók. Itt a nemzetet terheli a vád, mert ezek 200,000-en voltak s számuk ma már 50,000-re olvadt. Alapultuk a legelhanyagoltabb. A hazatelepítést rendszeresíteni óhajtja s azért a szervezett társulattá alakulást pártolja.

Prónay Dezső báró némi eredménynek tartaná már azt is, ha azon vándorlási áramlatot, mely testvéreinknél Moldva és Besszarábia felé fordult, hazánk felé lehetne terelni. Hivatkozik arra, hogy a vasutépítésekhez százzal szállítják az olasz munkásokat, kiknek egy része azután itt letelepül. Fajrokonainkat is mint munkásokat kívánja hazaszállítani a dunamelleki munkálathoz. A pénzügytést teljes erővel folytatni kívánja, de a társulat-alakításnak nem barátja.

György Aladár sajnálta, hogy a vita ily elméleti mederbe tereltetett. Betelepítésről most szó sem lehet, csak arról, hogy a bukovinai és moldvai székelyeknek alkalmat nyujtsunk, hogy Magyarországra jöhessenek munkát keresni. Az egyletté alakulásnál sűrűsebb teendőknél tartja, hogy a munkások részére egyelőre barak lakások készíttessenek. Ohajtán, hogy a bizottság kebeléből küldessek ki Nagy Györggyel, a ki a munkások hazajövetelének módjait és segélyezőket megállapítsa.

Szóltak még többen is a tárgyhoz s végre abban történt megállapodás, hogy a közönséghez intézett felhíváson aláirt négy tag (Somssich, gr. Apponyi, br. Prónay Dezső és Szentagh Pál) szedje be a hirlapoknál begyűlt adakozásokat, ezek gyűmölcsöztesítéséről s esetleg a bevándorolni kívánó munkások segélyezéséről gondoskodjék. Alapszabálytervezet kidolgozásával pedig hg. Odessalchi Arthur, gr. Apponyi Albert és László Mihály bízott meg. Elnök jelenti, hogy több uradalom nagybirtokosa hajlandó a bevándorló székelyek közt munkásokat felfogadni. Így ifj. gr. Eszterházy Mór Pápa 12 családát volna hajlandó elfogadni. Karsai pedig a Zagya szabályozása körül szék munkásnak adna foglalkozást.

A legközelebbi ülés Nagy György kormánybiztosnak a fővárosba feljövetele alkalmával fog megtartatni.

Törvényhozás.

Budapest, márczius 7.

A középiskolai javaslat feletti általános vita folytatása foglalkoztatta ma is a képviselőházat. Első szónok Rakovszky István volt, ki polemizált az eddig nyilatkozott szónokok némelyikével, hangsúlyozta az állami és nemzeti szempontokat, melyeknél fogva a javaslatot elfogadják. L. u. k. Géza röviden a javaslat ellen nyilatkozott, főleg azért, mert a katolikus vallás uralkodó lévén, a protestáns felekezeteket a javaslatban fenyegetve látja. Mészáros Nándor, ki ezuttal először szólalt fel a házban, a javaslatnak egyfelől hiányait, másfelől előnyeit fejtegetvén s a katolikus autonomia behozatalát hangsúlyozván, a javaslatot elfogadja. Utána Mocsáry Lajos szólalt föl. Hangsúlyozta, hogy a javaslat megsemmisíti a protestánsok autonomiáját iskolai téren, hogy a javaslat a Thun-féle patensnél is rosszabb. Történeti fejtegetésekbe bocsátkozott a fölött, hogy a protestánsok mindig a nemzeti szabadsággal voltak egybeforva. Mocsáry kitűnő beszédében a protestánsok haza és a fias ságát, s a multban és jelenben a haza érdekében kifejtett működésüket hozta fel. — Most Tisza kálmán emelt szót felett a szászoknak, Thalynek és Mocsárynak. A kormánypart tetszénnyilatkozatokkal s végül előzvéssel fogadta a kormányelnök replicáját. Végül Bende Imre szolt, főleg katolikus álláspontból bírálva a javaslatot. Hangoztatta a kath. autonomia behozatalának szük ségét; kiemelte az alapok és alapítványok kath. jellegének, nézete szerint kétségen te föllí voltát s kijelenté, hogy daczára annak, miszerint a javaslat óta kat. érdekek szempontjából ki nem elégti, (!) a haza magasabb érdekei szempontjából mégis elfogadja azt. Ezzel az ülés véget ért.

Külföldi dolgok.

Az a hír, hogy Anglia és Franciaország között az újból megkezdődtek a tárgyalások Egyiptomra nézve, alapvetően Gladstone magartatása Párisban kedvező benyomást tett, de az egyiptomi kérdésről nem volt szó. Bármint óhajt is Franciaország, az egyiptomi kérdést az ügyek olyatén elintézésével akarja megoldani, mely tekintélyének és érdekeinek megfelel, s nem hiszi, hogy az az állással szemben, melyet Angolország Egyiptomban elfoglal, a tárgyalások ujra meg-

kezdése tárgyában kezdeményezőként léphetne föl

Az egyiptomi csapatok levertek Szudánban a lázadókat és elfoglalták Szennaart. Az alpróféta 2000 embert vesztett, az egyiptomiak vesztesége jelentéktelen. Hogy az egyiptomi lázadás által az európaiknak okozott károk megtérítésére szükséges pénz folyóvá téssek, a kedve civilizistájából 3000 font sterlingről mondott le.

Pétervárotte hónap közepe táján külön törvényszék tárgyalja zárt ajtók mögött az utolsó időben elfogott százhatvan nihilistának a pörét. Több csoportra osztják a vádlottakat s az első csoportban tizenhatet fognak vallatni. Közttük lesz a sokszor emlegetett Kobozev (helyesebben Bogdanovics), a szabadlábúra helyezett három tengerésztszít, Zekoczki huszárörnag, továbbá Prizilov és neje. Zokozki illetőleg kiderítette a vizsgálat, hogy őt csupán az a bűn terheli, hogy fontos közlésekkel látta el a terroristákat. Átadta nekik többi közt a rendőrség által gyanusított politikai egyének lajstromát és arczképeit.

Párisban újabb politikai viharok vannak kibővítve. Az alkotmányrevizió kérdésében szövöttek a mérsékelt republikánusok a vörösökkel, hogy a Ferry-miniszteriumot megbuktassák. A személyes meghasonlás és versenygés Ferry és Freycinet közt lesz az oka, ha újabb válság áll be.

A czár megkoronázásának napját, mint Sz.-Pétervárról jelentik, a tegnapi tartott minisztertanács véglegesen kitűzte. Határozottan állítják, hogy május utolsó napjainak egyikén fog az ünnepély végbemenni. Az udvar már legközelebb elhagyja Sz.-Pétervárat s Gatsinába költözik át.

UDJONSÁGOK.

* **Vecsey Imre emléke.** Közrészvétel mellett kísérték örök nyugalomra a kedves halottat, Vecsey Imre hideg tetemeit. Elhelyezték az általa készített sírba. Oda lent már nem fáj semmi. Ravatala és koporsója a tisztelők koszorújai által volt beborítva. A kegyeletes megemlékezésnek jelei ott vannak a családi sírban. Koszorukat adtak a koporsóra e következő feliratokkal: a gyászoló feleség „a legjobb férnek 1883. márcz. 7.” a gyermekek „a legjobb apának 1883. márcz. 7.” Csanádi Ödön és neje, Udvarhelyi Károly és családja „a feledhetlen barátának,” Vecsey Viktor és neje „a szeretett nagybátyjának,” György Elek „Vecsey Imrénék halás tisztelete jeléül,” Örmödi Lajos és neje „tisztelete jeléül,” Pongrácz Géza és neje „tiszteletük jeléül,” az István-gőzmozgatótársulat „Vecsey Imrénék,” az egyesült építészeti ipartársulat „a szeretett pályatársának,” Varga Ferencz, Szikszay József szaláci ref. lelkesz, Oszváth Imréné. A megboldogultnak teteti örök legjobban emléket. Nyugodjék békében!

* **Gyűlés.** A ref. egyház tanácsának a gazdasági bizottsága e hó 10-én délután 3 órakor folyó ügyek elintézése tárgyában gyűlést tart, melyre a tagokat figyelmeztjük.

* **Nyilvános közönm.** A debreczeni iparos ifjusági egylet könyvtára részére, Vaszily Mihály ur (egyleti tag) egy harmincz füzetből álló értékes művet ajándékozott, mely becses adományként, fogadja az egylet nevében nyilvánított közönm. Debreczen, 1883. mártius hó 7. Weidner Gusztáv egyleti könyvtárnok.

* **A gazdasági egyesület** azon tagjai, kik visszazorgatás kötelezettség mellett champ-len buzát óhajtának az egylettől felvenni, felhivatnak hogy e szándékukról a titkárt e hó 11-ig értesíteni sziveskedjenek. Az elnökség.

* **Papirtányórok** használnak újabban Berlin nagy kávéházaiban és ettermeiben. A kezdeményezést mult nyáron tette egy vendéglős. A papirtányér, melyet különösen vajkenyer, sütemények s más hasonló tárgyak felszolgálásánál használnak, vastag papírból van domborműszéssel s első pillanatra nagyon hasonlít a porcellán tányérhoz. Az új divat nagy népszerűségnek örvend. Némely helyeken a vendégeknek jogukban áll a hollandi minta szerint készült papír-asztalkendőkkel zsebre dugni.

* **Völégény nélkül.** Mult vasárnap délután egy K. L. nevű varróleány esküvőjére gyűltek össze a nászvendégek. Már minden készen volt a ceremóniához, csak a völégény hiányzott, ki a megelőző napon az 1200 forintnyi hozományt felvette, amaz ürügy alatt, hogy butorokat akar vásárolni. A nászvendégek 5 óra felé kifogytak a türelemből s elküldötték a völégény lakására. Itt azonban megtudták, hogy a derék völégény délelőtt összeszedte holmiját s elutazott. A szegény menyasszony, ki már négy év óta jegyben járt a csalóval, feljelentette esetét a rendőrségnek. A szédelő völégény neve: S. G.

* **A föld leggazdagabb asszonya** Mackayné asszony, ki tudvalevőleg háromszor oly gazdag, mint az egész Rothschild család együttvéve, két év óta folyvást betegeskedett; Párisba — hol előbb a Tilsit utcai palotájában adó t estélyeivel sokat foglalkoztatta a közki-váncsiságot, ez idő alatt mit sem lehetett hallani róla. A legtöbben azt hitték, hogy végképp elhagyta Franciaországot. Valóban ez idő alatt igen szerencsétlen volt és szívesen adta volna oda kincsei nagyrészét egy kis egészségért. A leghíresebb orvosok gyógyították, de eredménytelenül, voltaképen nem is tudták baját felismerni: egyik ezt mondta, a másik bajt elenkeztét és nem lévén határozott bizalma egyikhez sem, más-más gyógymódot használt, mi még csak betegébbé tette. Utóljára Algirban tartózkodott és itt hallott véletlenül egy

a pinty. Hát nem tudja, hogy az első napokban kell az asszonyt „kezehez szoktatni?” — Csakugyan? De mikor én olyan tapasztalatlan vagyok. Most történt először rajtam, hogy megházasodtam. — Elég is abból egy sütés. Hanem igyunk! — Igyunk! — És ittak sürtén és nem quaterkakat. Hosszu kalapnak rózsás kedve kerekedett. Egészen elfeledte, hogy ő fogoly, elkezdett dalolni s a cigánynyal is muzsikált, sőt mi több, azt az egészen ujonat-uj egy forintos bankót, mit a felesége rózsaszín szalagra adott, odaadta a primásnak. Ezen a vakmerőségen ugyan megdöbbsent egy kissé, de azért 1/2 11 órakor ünnepélyesen kijelentette, hogy ezután minden nap eljár sőt rőzni, a kávéházba billiárdozni s este is eljön, ha neki úgy tetszik. Megmutatja ő, ki az ur a háznál. Az asszony meg tánczoljon, a hogy ő futyul. A szellemek órájában pedig, éjfél 12 órakor bizony — istennel erősítette, hogyha az asszony neki ellent mer mondani, fel is ut, alá is ut, mehet az orra után, ha pedig nagyon nyelvel, mire való a ruhaporoló korbács? Éjfél után egy órakor a két biztos „bruderschafot” ivott, s az egyiket meghívta az első, a másikat a másik fiának keresztapául. Két órakor bevagott három fekete kávé, s három órakor beütött az általános krach. Két biztosunk felállott, karon csipve hosszu kalapot s vitték. Hosszu kalap a szabad levegőn kissé magához tért s kezdett visszaemlékezni a vég-

vén any furesa meg A vén assz gyógyító tiereje elött ell vén assz én tünde halandók mind az szomnyg kerte mi házikót e lemnének van, mert zere lenu jövedelme aután d nek.” Ag nem akar kevésbé fejében e tegek és visszaney * M kásos keg pelni. H. lünk, nag lövés fog elotta a ne lakoma ne * Jö szére a de frtot külo központi ez a gyer nöknek ke * A ütötte bo Gábor csir kuru gyer teleül fü éhezve. K rületes sz pillanatny Hofer Laj le látták juk ez ügy A ki hama * Utó uton, a Ny 7 óra közt kerem men madott. Ke resztültört nélkül tova ara járókn dörögnek * Am nyokat öltö mokba 18 ezerről 59 720,000 en napra 2000 évi kimutat föltünt.(ni. Hamburg. B és Glasgow Boston, Phil és San-Fra száll Ameri 32,000 kivá előző évben kivándorlók Az utolsó o tözött át A lakosai 4 * Van Mohamed pagdólag vált volt házsárt azt írja, ho kiosztásába közt. A chi hogy a nök azon külö tyénység sz zépkorban f vezetes thé naton hatá elnök lenne lyével bizon szágban fel szágban ass dós pap — szeritni me * Mire reggel fuva Szentgyörgy előre, mivel ugynevezett kezdtek a lo gyezni s far következő p hogy pattog vább. A fu üléseikből, szép csende azután a má vonalban me mket vetve A két fuvar rendlekészű szerencsét s lépésnyire f veszedelmese inkben kezd sárga megrá sok mint egy s iszonyu ü milyen ham soká tartott, a nagy ijedt * A tan

